

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Český rybářský svaz, místní organizace Nýrsko**, se sídlem Nýrsko, zastoupen JUDr. Tomášem Slavíkem, advokátem se sídlem Čsl. legií 42, Klatovy, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2007, čj. ŽP/13655/07, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 7. 2008, čj. 30 Ca 5/2008 - 36,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 7. 2008, čj. 30 Ca 5/2008 - 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Klatovy zahájil dne 9. 8. 2007 z moci úřední řízení dle § 1 odst. 4 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, jehož předmětem bylo rozhodnout, zda jsou pozemky p. č. 238/3, 238/4, 239/2 až 239/9, 243/1, 243/2, 243/3, 243/7 a 245/1 v katastrálním území Nýrsko součástí zemědělského půdního fondu. Podnět k zahájení řízení dalo Ministerstvo zemědělství, které o těchto pozemcích vedlo řízení dle § 17 odst. 6 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“). Řízení, jehož účastníkem byl vlastník pozemků Česká republika, Pozemkový fond ČR, a žalobce jakožto držitel rybářského revíru, bylo ukončeno rozhodnutím Městského úřadu Klatovy ze dne 3. 9. 2007, čj. ŽP/8319/07/Rt, dle něhož jsou výše uvedené pozemky součástí zemědělského půdního fondu. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 11. 2007, čj. ŽP/13655/07, změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že z jeho odůvodnění na straně druhé vypustil slova „místního šetření“. Ke změně výroku však nedošlo.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u krajského soudu, který ji usnesením ze dne 16. 7. 2008, čj. 30 Ca 5/2008 - 36, odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. b) s. ř. s. Krajský soud shledal, že rozhodnutí žalovaného má předběžnou povahu, neboť splňuje jak materiální, tak formální znak ve smyslu rozsudku NSS ze dne 29. 3. 2006, čj. 2 Afs 183/2005 - 64. Jedná se o rozhodnutí ve věci veřejnoprávní, upravující předběžně poměry osob, resp. zatímně fixující určitý stav, a současně proti tomuto rozhodnutí nebo proti jeho důsledkům má každá osoba, jejíž subjektivní práva jí byla dotčena, možnost bránit se v řízení, v němž musí být pokračováno, před správním orgánem, který v dané věci rozhodne s konečnou platností. Ve fázi vydání rozhodnutí v pochybnostech se ještě nezasahuje do práv a povinností žalobce, ty mohou být dotčeny až finálním rozhodnutím.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž uvádí, že rozhodnutí žalovaného nelze považovat za rozhodnutí předběžné povahy, nýbrž se jedná o rozhodnutí meritorní a konečné. Domnívá se, že judikaturu citovanou krajským soudem na straně 3 a 4 napadeného usnesení nelze v tomto případě aplikovat. Předmětem řízení dle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu není rozhodnutí o vydání nemovitosti na základě zákona o půdě. Stěžovatel upozorňuje na odlišnost v předmětu řízení vedeného žalovaným a řízení vedeného Ministerstvem zemědělství dle § 17 odst. 6 zákona o půdě. Stěžovatel nemá možnost v řízení dle zákona o půdě zvrátit závěry řízení dle § 1 odst. 4 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. V této souvislosti poukazuje na znění § 53 odst. 3 správního řádu. Rozhodnutí zasahuje zásadním způsobem do práv stěžovatele, neboť posouzení, zda předmětné pozemky tvoří součást zemědělského půdního fondu, je rozhodné pro aplikaci § 14 zákona č. 290/2002 Sb., který představuje případný titul nabytí vlastnického práva k pozemkům žalobcem. Na závěr stěžovatel navrhuje, aby NSS zrušil usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2. 9. 2008 uvádí, že se neztotožňuje s názorem stěžovatele na nemožnost aplikace judikatury citované v napadeném usnesení na danou věc. Jedná se přesně o případ, kdy rozhodnutí orgánu ochrany zemědělského půdního fondu je vydáváno pro potřeby jiného správního řízení, a tedy je rozhodnutím předběžné povahy dle § 70 písm. b) s. ř. s. Sám stěžovatel operuje s tím, že je pro něj stěžejní rozhodnutí Ministerstva zemědělství dle zákona o půdě. Žalovaný navrhuje, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[5] Kasační stížnost je důvodná.

[6] Z ustálené judikatury NSS plyne, že usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby lze napadnout jen z důvodu nezákonnosti tohoto rozhodnutí [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., viz např. rozsudek ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004 - 98, všechna zde cit. rozhodnutí NSS jsou přístupná na www.nssoud.cz]. Nezákonnost rozhodnutí může spočívat též v chybném posouzení právní otázky, zda je důvod pro odmítnutí žaloby dán (viz rozsudek NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 6 As 4/2004 - 53).

[7] Stěžovatelem uplatněnou námitku lze podřadit pod důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Její podstatou je posouzení, zda rozhodnutí v pochybnostech dle § 1 odst. 4 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu podléhá soudnímu přezkumu. Jiné námitky stěžovatel v kasační stížnosti neuplatnil.

[8] První senát, jemuž byla věc přidělena dle rozvrhu práce k projednání, dospěl při předběžné poradě k odchylnému názoru, než který zastávala dosavadní, navíc rozporná judikatura NSS. Věc proto postoupil usnesením ze dne 4. 3. 2009, čj. 1 As 89/2008 - 65, v souladu s § 17 s. ř. s. rozšířenému senátu.

[9] Rozšířený senát rozhodl o předložené právní otázce usnesením ze dne 24. 11. 2009, čj. 1 As 89/2008 - 80, a věc vrátil prvnímu senátu. Usnesení rozšířeného senátu bylo doručeno stěžovateli i žalovanému, a proto plně postačí zopakovat pouze jeho stěžejní závěry. Rozšířený senát dovodil, že rozhodnutím v pochybnostech dle § 1 odst. 4 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu se zasahuje do právní sféry jedince. Toto rozhodnutí splňuje veškeré materiální znaky rozhodnutí podléhajícího soudnímu přezkumu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a není z něj vyloučeno dle § 70 písm. a) s. ř. s. (viz bod 25 usnesení rozšířeného senátu). Dále rozšířený senát dospěl k závěru, že rozhodnutí v pochybnostech nesplňuje formální ani materiální znaky rozhodnutí předběžné povahy, a nesplňuje tedy ani podmínku časové a věcné souvislosti mezi rozhodnutím předběžným a rozhodnutím konečným. Na rozhodnutí v pochybnostech se tak nevztahuje ani výluka dle § 70 písm. b) s. ř. s., a proto podléhá přezkumu ve správním soudnictví (viz body 50 a 52 tamtéž). Stěžovateli lze tedy přisvědčit v tom, že nemůže žádným jiným postupem, s výjimkou řádných a mimořádných opravných prostředků podle správního řádu a žaloby ve správním soudnictví, zvrátit účinky rozhodnutí v pochybnostech. Nebyl-li by připuštěn soudní přezkum rozhodnutí v pochybnostech, byla by tím zkrácena základní práva stěžovatele na přístup k soudu ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (bod 49 tamtéž). Detailní odůvodnění těchto závazných právních názorů je obsaženo v usnesení rozšířeného senátu, na nějž soud v podrobnostech odkazuje.

[10] Krajský soud tedy pochybil, pokud žalobu odmítl. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrací k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Krajský soud je zde vyjádřeným právním názorem vázán (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). V dalším řízení proto meritorně posoudí důvodnost žaloby. O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 2 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2009

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu